

[Steffensen]

vi nu i dag i mange timer har drøftet økonomi og styring af vort samfund, vil kristeligt folkeparti gerne her understrege, hvad Solsjenssyn sagde i den TV-udsendelse, som blev bragt af Danmarks Radio. Han sagde: En åndelig rejsning af et folk er en forudsætning for, at et folk har en fremtid. Og så understregede han det med sit eget fædreland som baggrund, men rettede appellen nok så stærkt til den vestlige verden. Det gælder også vort folk, og derfor må alle bestræbelser for at styre vort samfund bedre hvile på dette kristne menneskesyn, som alene kan give dette håb, og der er grund til at sige, at de åndelige ressourcer i vor kulturarv står til fri afbenyttelse for os alle, hvor vi end hører hjemme i det politiske spektrum. Jeg tror, det er vigtigt, at vi besinder os på at gøre brug af dem, for jeg tror, at Solsjenssyn har ret i sin udtalelse, at kun en åndelig rejsning af folket skaber fremtid for folket.

Gade (SF):

Når jeg har taget ordet, er det på grund af en af hr. Svend Aukens tillidskabende foranstaltninger: hans udtalelse om SF og SFs EF-politik. Jeg synes nok, at hr. Svend Aukens udtalelser tyder på, at han måske ikke har fulgt de sidste EF-debatter her i salen og i hvert fald i markedsudvalget ikke helt har bemærket, at SF faktisk mener noget om EF-sager og tager stilling til EF-sager.

I folketingssalen har vi for nylig haft en debat om de radikales forslag om en undersøgelse af EF-medlemskabet, og her viste det sig, at socialdemokratiet ikke ønskede at medvirke til, at vi fik sådan en undersøgelse. Hr. Niels Helveg Petersen redegjorde omhyggeligt for formålet med undersøgelsen, at der i den lå nogle muligheder for, at man fik en lidt mere fordomsfri drøftelse på tværs af det traditionelle skel mellem EF-tilhængere og EF-modstandere, og i den situation var vi altså nogle EF-modstandere, som syntes, at det var en fornuftig tankegang, en tankegang, der skulle støttes. Den blev altså fremført af en EF-tilhænger, hr. Niels Helveg Petersen, men socialdemokratiet syntes ikke, at tiden var inde til det.

Jeg vil godt gentage i denne debat, at som vi ser det, er EF-diskussionen inde i en mere alvorlig fase, end den har været før, en fase, hvor man diskuterer EFs fremtid – og her

kommer unionsplanerne ind – og hvor man i det hele taget diskuterer fremtiden for samarbejdet i Vesteuropa. I virkeligheden har socialdemokratiet vel egentlig også selv set, at den situation var der, og det er derfor, man i socialdemokratiet har nedsat et internt udvalg til at drøfte denne situation.

Der tegner sig jo i virkeligheden nogle andre skillelinjer end dem, som jeg synes hr. Svend Auken prøvede at mane frem, nemlig det skel, der er mellem borgerlige partier, som med de konservative og venstre og CD i spidsen er tilhængere af en unionsudvikling, en udvikling i EF-samarbejdet, som går langt videre, end man sagde ja til i 1972, og så på den anden side socialdemokratiet, de radikale, SF og VS, som ikke ønsker den udvikling i samarbejdet i EF og i Vesteuropa.

Jeg vil godt bruge lejligheden her til at sige, at jeg synes, tiden er inde til at kaste dynd i nogle af de grøfter, der har været mellem EF-tilhængere og EF-modstandere, for at få en fordomsfri diskussion mellem EF-tilhængere som hr. Svend Aukens parti og det radikale venstre og EF-modstandere som SF og VS, som er enige om, at der er nogle udviklingslinjer i EF-samarbejdet, som vi ikke ønsker, og som er enige om, at der er nogle andre perspektiver for samarbejdet i Vesteuropa end dem, som venstre, de konservative og CD ønsker.

Jeg vil bare understrege – det kunne jo være, at det var forbigået hr. Svend Aukens opmærksomhed – at det er SF, der også i medierne har turdet tage hul på den diskussion, og at der i realiteten fra denne talerstol i tidligere debatter har været rakt en hånd frem til socialdemokratiet fra SFs side om at gå ind i nogle fordomsfrie drøftelser om de meget vanskelige og vigtige afgørelser, som EF-samarbejdet står over for, og som udviklingen i Vesteuropa tilsiger.

Selv om det er et af de områder, hvor der virkelig er forskel på socialdemokratiet og SF, er det et område, et nyt område, hvor der i virkeligheden burde være muligheder for en langt mere omfattende dialog, politikudvikling, sådan at vi også ruster os inden Milano, og inden de kraftige unionskræfter i EF, og også her i salen, får for meget magt. Denne invitation være hermed gentaget, og dermed har jeg så levet op til ordet om, at man skal vende den anden kind til.